

cerkev. Če postane to tudi resnica, si Bolgarska, posebno pa še njen knez, ki tako neznačajno baranta z verami, sicer nič ne pridobita, pač pa Rusija. Ona bi dobila s to ženitvijo velik upliv na Bolgarsko in cel Balkan. Evropski politiki pa bodo imeli zopet en dokaz več za trditev, da si Rusija s svojo slovensko politiko na Balkanu pridobiva vedno trdnjša tla. Avstrija pa izgublja vsled svoje ponemčevalne politike ves upliv. To nemstvo in ponemčevanje je nesreča za Avstrijo!

Zopet anarhističen napad. Na kolo-dvoru v Bruslju je predzadnje sredo popoldne valeskega princa, prestolonaslednika angleškega, napadel 16-letni anarhist Sipido. Dvakrat je ustrelil na princa, a ga ni zadel. V stanovanju napadaleca, katerega so takoj prijeli, našli so mnogo anarhističnih spisov.

Naš cesar bo šel začetkom maja v Berlin, da bo navzoč pri slovesnosti, s katero se proglasi nemški cesarjevič polnoletnim. Spremljal bo ga minister zunanjih stvari, grof Goluhowski. Nemški listi pišejo, da se bosta naš in nemški cesar pri tej priliki pogovarjala tudi o Rusiji, ki dobiva na Balkanu, posebno v Bulgariji, vedno več upliva. Toda to ni verjetno, in nemški listi si bržčas to želijo, o čemur sedaj že kakor o gotovi stvari pišejo.

Rusi častijo Slovenca. Letos obhajamo Slovenci stoletnico rojstva velikega slovenskega pesnika dr. Fr. Prešerna. Z nami obhajajo ta spomin tudi drugi slovanski narodi. Celo veliki ruski narod časti našega pesnika, in pred kratkim se je priredila Prešernu v čast velika slovesnost v Petersburgu, ki se je sijajno obnesla. Veliki narodi nas torej slavijo, naši ljudje pa se nekateri še vedno sramujejo slovenskega jezika in imena. Zasljepljenost vseh zaslepljenosti!

Vojska v Južni Afriki. Buri vedno vznemirjajo angleškega generala Roberta, ki čaka v Bloemfonteinu na nove konje in zimsko obleko za svojo armado. Konji so došli sicer te dni preko morja v Kapstadt, a vsled vožnje zmučeni še ne bodo tako hitro za rabo. Buri se upajo že jako blizu Bloemfonteina, tako da je general Roberts moral začeti misliti na majhne utrdbe. A s svojimi vojskovodji imajo Buri nesrečo. General Cronje je ujet, poveljnik Joubert mrtev, in sedaj se poročča, da je šef generalnega štaba Villebois Mareuil ubit, ker se je upal preblizu večje angleške čete.

da mu v vsej Evropi nikdo ni kos. Ravbarjeve in Helenine oči so se iskale in končno našle, ali govoriti njima ni bilo mogoče. Ko se je po končani gostiji vse jelo pripravljati na ples, pristopi Ravbar h grofu Campobassu ter prosi, da bi se smel s Heleno zavrteti. Oče dovoli. Ravbar stopi pred Heleno, pa jo neopazovano odvede v stransko sobo, kjer sta bila jo snubi. Tukaj ji odkrije svojo ljubezen ter jo srce zanj gori, toda da je treba za zakon vsekako očetove privolitve. V tem hipu stopi v sobo Don Carlos. Ko zasluži, kaj se godi, plane razkačen na Ravbarja, ter ga hoče ozmerjati. A slovenski junak odklanja vsako razpravljanje na tem mestu in pozove Španca na dvoboj. Medtem pa se je cesarju zazdelo, da se v stranski sobi godi nekaj nenavadnega. Pride torej gledat in ko pravo izve, odloči prepri sam rekoč: »Čegava bo Helena, odločita vidva, ki se za njo potegujeta, sama, in sicer v dvoboju, ki se ima vršiti jutri dopoldne javno, toda ne v krvavem, ampak skušala bodeta drug drugega spraviti v vrečo, in kateri zmaga ter svojega nasprotnika ujetega položi Heleni pred noge, ta si jo pelja kot ženo domov.« Cesar je dobro vedel, kogar bo zmaga.

Drugi dan je ob jedenajstih dopoldne okoli arene za dvornim vrtom, kjer je danes

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. (Kmetijska zadruga in njeni nasprotniki.) Ono nedeljo je imela kmetijska zadruga svoj prvi občni zbor. Ljudstva je bilo izredno veliko, žal da so nas zapustili govorniki. Naprošen je bil gospod Ivan Kač in gospod M. Jelovšek. Gospod Kač nam je dan poprej brzojavil, da ne more priti, a zavoljo gosp. Jelovškega pa nam deželni odbor niti odgovoril ni. Zadruga je vse pravočasno oskrbela, celo za teden dni odložila občni zbor, vendar govornikov ni bilo. Odkritosrčno moramo reči glede vnemarnosti deželnega odbora: Tako se ne igra z našim ljudstvom! Kmetje so prišli, čakali zastoj in če bi ne bilo benediškega kapelana, bi se to nedeljo gotovo zadruga razdružila. Omenjeni prijatelj slovenskega kmeta je prihitel po silnem blatu ves vpehan in truden, ter razložil mnogoštevilnim kmetom namen in pomen zadrug, omenjal delovanje več drugih zadrug, srečno zavrnil vse nasprotnike kmetijskih zadrug in šele tedaj so postali ljudje boljše volje. Na novo jih je pristopilo 25, tako da sedaj šteje zadruga 90 udov. Če jih ima zadruga na Cvenu samo 80 in dobro uspeva, mora tudi uspevati svetotrojiška. Toda čuj slovenski svet, kaj so naši trojiški nasprotniki počeli pred zborovanjem. Nek »slovenski« značajnej iz sosedne fare, naprošen od tukajšnjih nemškutarjev, je napisal v »Slovenski Narod« hujskajoč in nesramen članek proti naši zadrugi, katero imenuje »lažikmetijsko zadrugo«. V celi naši sosesčini je le en sam naročnik »Slov. Nar.«, trg Sv. Trojica nima nobenega; in še ta naročnik ni pravi naročnik, pošilja se mu kot zvestemu dopisniku list iz milosti brezplačno, saj je tudi vedno v denarni zadregi in si je zato v najbližnji »žlahti« s trojiško posojilnico. Veliko iztisov tega lista se je nalašč naročilo in v trenutku je bil preplavljen ves trg s »Slov. Narod.« Pošiljal se je zlasti udom kmetijske zadruga. Tako je došel tudi v naše roke. In kaj so dosegli naši nasprotniki? Ravno nasprotno, kar so želeli. Kapelan svetobenediški, kateremu dopisnik ničesar drugega očitati ne more, kakor to, da je neki jezen, ker so njegovega župnika vrgli iz načelnitva trojiške posojilnice, je ogromni množici slovenskih kmetov prebral dotični članek. In kak je bil učinek? Ljudstvo je bilo nevoljno do skrajne meje in vsi smo sklenili podpirati trgovce, obrtnike in gostilničarje, ki so udje zadruga ter jih je kar 25 na novo pristopilo. Le hujskajte, le mešajte in ne bo dolgo, da si boste lase pulili

vojaško vežbališče, bilo zbranega občinstva, da se je vse trlo. Prišla sta tudi cesar in cesarica, in tudi Helena, kateri je glasno utripalo srce, stala je v cesarjevi bližini. Njej ni bilo znano, da je lepi Ravbar, ki je zanj trepetala, tako silno močan. Cesar da znamenje, nasprotnika nastopita in čudni dvoboj se začne. Naskočita se, primeta drug drugega, vzdigata in vijeta se, da so kosti kokale. Španec in bil zares močan. Ali ki že na obeh straneh jamejo pešati moči, se zbere Ravbar, zatelebi nasprotnika na tla, onemoglemu hitro potegne vrečo čez glavo, ga v veselem krikju gledajočega občinstva ponese do Helene ter ji ga zmagonosno lepo položi pred noge.

Helena se srečepolnega srca oklene roke dragega Andreja, in čez teden in dan ju pelje pot v franciškansko cerkev, kjer ju je gvardijan v pričjo cesarja, ki je ponosno starešini, poročil. Oholega Španca Dona Carlosa de Castilia y Zuniga pa od onega trenutka v Inomostu ni bilo več videti.

Smešničar.

Dve nemškutarci sta bili v mestnem gledališču. Ko vidita, kako so na odru umorili igralca, reče prva drugi: »Pobegnive, drugače naju pozneje pokličejo za pričjo!«

iz glave, ko bodo vaši žepi prazni slovenskega denarja. Vi pa vrli kmetje obrnite hitro hrbet nasprotnim nam Trojičarjem ter se krepko oklenite »zadruga«.

Sv. Benedikt v Slov. gor. (Bralno društvo.) Kako deluje, kako napreduje? Najboljši odgovor bi bil: Pridi in poglej ter se prepričaj sam! Društvo je ustanovljeno 19. novembra lanskega leta. Takrat je štel 80 udov in sedaj? 134 nas je! Tako je zapisano na oznanilni deski v »Čitalnici«, tako priča tudi zapisnik udov. Morebiti si misliš, cenjeni bralec, to so večinoma le papirnati udje ali udje na papirju, čitajo pa malo! Tako? Pridi in poglej v društven zapisnik za izposojevanje časnikov in knjig. Čudiš se, kaj ne? Pa se tudi lahko, ker zagledaš številko 1780 t. j. od 19. nov. lanskega leta si je izposodilo 1780 oseb raznih knjig in časnikov. Poglej še zapisnik zadnje nedelje! Tu vidiš, da si je samo zadnje nedeljo 80 oseb izposodilo raznih knjig in časnikov. In vprašaj me, dragi bralec, kaj najraje prebirajo? Odgovorjam ti kratko: »Slovenskega Gospod.« In koliko iztisov ga ima društvo naročenega? Poslušaj: 20! Kje je še bralno društvo na Spod. Stajaru, ki bi imelo toliko iztisov »Slov. Gosp.«? Jasno je torej kot beli dan, da društvo deluje, napreduje, uspeva, da je bilo potrebno. Ponos, rekel bi krona našega društva pa je naša mladina, naši fantje, katerih je vsako nedeljo natlačena soba. In veste, kaj se si izmislijo naši fantje? Ne samo brali, tudi peli bi radi! In resnično, že več nedelj zaporedoma se vadijo v cerkvenem petju, ker nikakor nočejo zaostati za izprtnim pevskim zborom, ki je sestavljen večinoma iz šolskih otrok. Tako bo sedaj naš pevski zbor popoln. Ljudje pravijo, da daleč na okrog ni tako izbornega petja. To je seveda sad našega bralnega društva. Te vrstice pa imajo namen, slovenske rojake vspebuditi za snovanje bralnih društev. Nikakor ne recite: bralna društva so se preživela! Mi le rečemo: Bralna društva bi naj oživela!

Iz Svetinj pri Ormožu. (Dobrotnika šole). Velecenjena gospoda brata dr. Franc Simonič, kustos vseučiliščne knjižnice na Dunaju, in Jožef Simonič, veleposesnik in načelnik krajnega šolskega sveta svetinjskega v Ivanjkovcih, dala sta dne 20. marca t. l. vzidati na rojstni hiši pokojnih dveh stricev duhovnikov dekana Jožefa Simonič in Ivana Aleksandra Simonič v Ivanjkovcih lepo mramornato spominsko ploščo. Pokojnika bila sta največja dobrotnika tukajšne farne cerkve in domačih ubogih. Pri tej priliki dala sta razdeliti tudi med odrasle učence tukajšne šole 100 komadov zlasti za domačo faro velevažne in prekoristne domoznanske knjige: dr. Gregor Jožef Plohel, imeniten humanist ali dobrotnik slovenski, njegova domačija in rod v Ivanjkovcih, katero sta spisala župnik Jakob Meško pri Sv. Lovrenci v Slov. gor. in dr. Franc Simonič na Dunaju. Učenci imajo s to knjigo veliko veselje ter jo prav pridno pregledujejo in berejo. Naj bode blagima dobrotnikom domače narodne šole tudi na tem mestu izražena najtoplejša zahvala in Bog plati!

Kdor svojih prednikov ne ceni,
Njih naslednik biti vreden ni! —

Iz Savinjske doline. (Občinske volitve v Št. Pavlu, gibanje Nemcev). Št. Pavel ob Boljski, lep je tvoj kraj, olikani so tvoji prebivalci, no v poslednjem časi postal si črn in ne opere vas več nobena »zajfa«. Vi ste v narodnem oziru naredili gorostasno sramoto celi Savinjski dolini, pritisnili ste ji na čelo zopet pečat nemškutarstva. Pri ravno končanih občinskih volitvah ste se združili pod komando protestanta inozemca in dveh nemških baronov, ter ste vrgli slovensko stranko. In volilce ste si pridobivali s tem, da ste rekli, če zmaga slovenska stranka, bo treba delati novo župnijsko gospodarsko poslopje. Pač star mane- ver! Toda dober mora biti, da le drži!

Vidi se vam, da ste še narodno zaostali, vidi se vam, da malo berete, ker se daste takó zvoditi. Da si boste krono dejali na glavo, boste si za župana izvolili menda barona Hackelberga? Le naprej na tej poti! Sploh je nemška »gospoda« tu v okolici v zadnjem času živahna. Vransko ima nemškutarski občinski zastop, nemškutarski krajni šolski svet, predsednik tukajšnje kmetijske podružnice je Nemeč in v Braslovčah hočejo Nemci tudi priti do kake moči. In Št. Pavel, no seveda ta mora itak povsod zraven biti, kjer je kaka nerodnost. Za-tó, slovenski rodoljubi, bodite pametni in složni, pa podučujte ljudstvo na shodih in v bralnih društvih, potem bo vedelo ločiti tudi prijatelje od sovražnikov.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Vesele praznike! Ko bi želje veljale kaj! . . . Mogočna povodenj najkrasnejših želj bi drvila iz našega uredništva in upravnštva po slovenski domovini, ko bi želje veljale kaj! . . . Sedaj pa sprejmite le skromno, a srčno željo: »Vesele praznike!»

Abstinenca slov. poslancev. Iz Slatine se nam še poroča: Odbor slov. katol. političnega društva na Slatini je poslal g. deželnemu poslancu, g. dr. Jurteli, naslednjo izjavo: »Popolno odobravamo Vaš, kakor Vaših gg. tovarišev izstop iz štaj. deželnega zbora, kjer se Slovencev godi krivica za krivico. Samo dva slučaja: krivična razdelitev slatinske občine v prid semkaj privandranih posilincev in suženjska plača slov. delavcev v deželnem kopališču na Slatini. Nikjer se torej na Spodnjem Štajarskem odločneje ne sliši klic: »Proč od Gradca!« kakor v križevske nadžupnije deseterih občinah. Odločno zahtevamo posebni namestniški oddelek za Južni Štajar, ločitev deželnega šolskega sveta v nemškega in slovenskega; mesto nemške c. kr. kmet. družbe posebni kulturni svet z nemškim in slov. oddelkom, slov. ljudskošolskega nadzornika, slov. ljudske in srednje šole; istotako regulacijo Drave, Pesnice, Sotle ter drugih regulacije potrebnih vodotokov. — Gospod poslanec! Vaši volilci stojijo kakor skala za Vami. Slovenci, ne udajmo se! Vse za vero, dom, cesarja!« — Gospodoma drž. poslancema, dr. L. Gregorecu in I. Žičkarju, pa se je poslala ta-le izjava: »Odbor slov. kat. političnega društva na Slatini prosi slov. državne poslance sploh, posebej pa naša dva zastopnika državnega zbora, velečastita gg. dr. L. Gregoreca in I. Žičkarja, da naj blagovolijo primernim potom osrednji vladi na Dunaju pojasniti utemeljeni vzrok izstopa štaj. slovenskih deželnih poslancev iz dežel. zbora ter izposlovati, da se pravične zahteve štaj. Slovencev izvedejo v najkrajšem času!»

Usposobljenostni izpiti za učitelje in učiteljice na c. kr. učiteljišču v Mariboru se bodo začeli dne 7. majnika. Prošnje je treba vložiti do 30. aprila.

Ne bo nič. Naše c. kr. učiteljišče ne dobi novega poslopja, ampak ostane pri Badlu na stanovanju v dosedanji hiši, katera pa se bo znotraj nekoliko bolj primerno priredila in prezidala. V dvorišču bo Badl sezidal tudi telovadnico, v katero bodo hodili telovadit učiteljiščeniki in gimnazijci.

Odlikovanje. Profesor slovenskega jezika na mariborski gimnaziji, gospod Ivan Majciger je imenovan povodom umirovljenja šolskim svetnikom. Gospod profesor se ostane do konca šolskega leta v službi.

Iz šole. Nameščeni so kot učitelji oziroma učiteljice: v Dolu pri Hrastniku gosp. Ivan Polak, na podružnici v Ostrvici pri Št. Jurju ob Tabora gosp. Ivan Jezovšek, pri Sv. Jurju na Ščavnici g. Fran Kocmut in gea. Marija Kocmut, na Gorici pri Gornjemgradu g. Ivan Časl, pri Sv. Antonu v Slov. goricah g. Josip Klemenčič in gdč. Viktorija Trost,

na dekliški šoli Trbovlje-Vode gdč. Hildeg. Rieger, na Gomilskem gdč. Marija Miklič, v Cezanjevcih pri Ljutomeru gospa Nemetz iz Št. Jurja na Ščavnici. Učiteljicam za ženska ročna dela je imenovana za Kebelej gospa Josipina Pukmeister.

Smrt. V torek popoldne ob 2. je umrl v Mariboru po celem Štajarju občeznani in velespoštov. cesarski svetovalec in upokojeni profesor na c. kr. učiteljišču gospod Franc Janežič. Spodnještajarski učitelji so večinoma njegovi učenci. Telo pokojnika se je prepeljalo v Žalec in boše jutri na ondotnem mirovdvoru pokopano. Naj v miru počiva!

Katoliško delavsko društvo je imelo v nedeljo mesečno zborovanje. Gsp. dr. Matek je govoril o boju laži z resnico, g. Bohak pa o suženstvu ženstva, posebno delavskega, v novodobni družbi. Društvo bo priredilo prvo nedeljo v maju izlet v Marijo Puščavo, kjer bo predpoldan za društvenike maša, popoldne pa pri gsp. Ajholcarju koncert z velezanimivim sporedom. Gostje in prijatelji društva dobro došli!

Skrb deželnega odbora za slovenske kmete. Trojiška zadruga je prosila deželni odbor, naj ji pošlje na zborovanje dne 1. aprila potovalnega učitelja g. Jelovška. Prošnja se je vložila tri tedne prej. A g. Jelovšek je dobil od deželnega odbora naznanilo komaj zadnjega marca, ko že ni mogel več priti. Tako se delajo zapreke izobraževanju slovenskega kmeta! In mi bi naj vsled tega silili v Gradec?

Ogenj je uničil dne 2. aprila v Hočah gospodarsko poslopja A. Kebra in železno skladišče Pfeiferja. Bila sta zavarovana.

Poslanec Wolf, znani ropotač v državnem zboru, bo 29. aprila v Mariboru govoril. Pohvalil bo Mariborčane, da so si napravili Bismarkovo ulico in s tem pokazali pomanjkanje pravega avstrijskega duha.

Kmetijsko šolo s hrvatskim učnim jezikom namerava vlada napraviti v Pazinu. Tudi na Spodnjem Štajarju bi potrebovali enako šolo s slovenskim učnim jezikom.

Nasprotniki omike. Nemškim listom ni po volji, da gsp. J. Bele poučuje po čitalnicah in »bindišarskih« kmetijskih društvih naše slovensko ljudstvo o vinarstvu in sadjarstvu. Seveda, ako bi šlo po njihovi želji, bi naj slovenski kmet ostal neumen, da ga lažje nemškutarski meščan in tržan izsesata. Toda, nemški Mihelj, tvojih besed mi ne poslušamo več!

Iz Pruskega. Da sta ravnatelj in en učitelj vinar. in sadjar. šole v Mariboru prišla iz Prusije, pripoznavajo sedaj Nemci sami v svojih listih. A o ravnatelju trdijo, da se je v svojih mladih letih naučil tudi nekoliko slovenski. Ali pa ni slovenski že tudi v svojih mladih letih pozabil, o tem modro molčijo.

Sentiljčani! Dne 17. t. m. to je na velikonočni torek morajo priti stariši z otroki v Št. Ili, da jih dajo vpisati v šolo. Vsakemu je na voljo dano, da vpiše otroka ali v slovensko (utrakvistiše) ali pa v nemško šolo. Sentiljčani! Vi veste, da se Vaši otroki tudi v slovenski šoli naučijo dovolj nemški. Zato bi bilo neodpušljivo, če bi dali svoje otroke vpisati v nemško šolo. Tamkaj bi otroci odkraja ničesar ne razumeli, ker ne znajo nemški. Zaostali bi torej v pouku in duševnem razvoju, a v slovenski šoli se učijo raznih predmetov v razumljivem slovenskem jeziku, polagoma pa začenjajo z nemškim. Tako je edino pametno, to morate vsi pripoznati. Nemci sedaj z vso silo agitirajo za nemško šolo ter hočejo, da bi slovenska šola ne dobila dovolj otrok in se tako uničila. Sentiljčani, ali si bodete dali svojo šolo res uničiti? Slovenski svet gleda na vas in z gotovostjo pričakuje, da boste kakor vsakokrat, tudi tokrat rešili svojo narodno čast.

Državni in deželni poslanec č. g. J. Žičkar, postal je župnik in dekan dekanije v Vidmu. Čestitamo!

V konkurz je prišlo kleparsko podjetje Mine Verstovšek v Kozjem in trgovina J. Markoviča v Gornji Radgoni.

Dopolnilne občinske volitve v Celju se bodo vršile dne 26. 27. in 28. t. m. Zdi se, da se Nemci hočejo cepiti. Mlada in stara struja se bojujeta za nadvlado. No v odločilnem trenutku pa bodo zopet vsi vkup šivali.

Star denar. Posestnik Lebar iz Volčje vasi pri Ljutomeru je na nekem travniku pol metra globoko našel pisker starega srebrnega denarja iz 13. stoletja. Velik del tega denarja se je pridobil za graški muzej Joanneum.

Iz Središča. V nedeljo dne 22. t. m. pride znani organizator kmetijskih zadrug g. Ivan Kač v Središče kjer bo govoril, v zadevi kmetijske in mlekarske zadruge. Prijazno vabimo vse okoličane, da se blagovolijo vdeležiti tega, za kmetijstvo velevažnega predavanja, katero ima edino le ta namen, kmetijski stan povzdigniti in ga rešiti pretečega pogina ter mu pripraviti boljšo bodočnost. Shod se vrši v tukajšnji šoli točno ob 3 uri popoldne.

Cerkvena umetnost. Za kozjansko župno cerkev je naredil domači umetnik M. Gerzina krasen lesorez, ki predstavlja Marijo in sv. Jožefa, kako iščeta v Betlehemu prenočišča.

Na vojaškem naboru v Kozjem je bilo izmed 180 fantov 83 potrjenih. Iz naše kozjanske župnije so skoraj vse pobrali in jih vtaknili v vojaško suknjo. Dobro znamenje!

Velika povodenj je bila 8 in 10. t. m. v kozjanskem okraju. Polovico tedna je skoraj neprenehoma deževalo in tako je bila Bistrica primorana prestopiti svoje meje in se razliti po travnikih in njivah. Pa tudi naša mejna reka Sotla se je razlila po širni ravani in povzročila mnogo škode ondotnim prebivalcem, ker jim je nanosila po travnikih in njivah mnogo proda in kamenja. Veliko ljudi je moralo zapustiti svoja stanovanja in bežati bolj na višine. Res ubogi ljudje ob Sotli, ki morajo toliko straha in škode pretrpeti. Da bi se vendar enkrat že Sotla uravnala.

Vsled deževanja nastale so po državi velike povodnji. Pri nas je izstopila Ščavnica, Pesnica in Sotla, deroča Mura pa naredila ob bregovih veliko škode. Promet na železnici med Radgono in Radenci je bil nekoliko časa ustavljen, ker je voda spodjedla tirni jez. Sedaj je že zopet vse v redu. Na progi Maribor-Dravograd se je zadnji petek pri Faalu potegnil plaz na železnični tir, in vlaki so imeli vsled tega veliko zamude. Zemljo so odmetali in promet gre gladko.

Povodenj pri Sv. Trojici v Slov. goricah je bila pretekli teden. Toda ne voda, ampak liberalni ljubljanski dnevnik je preplaval trg. V isti številki je bil napad na trojiško kmečko zadrugo in to je trojiško četvorico Schütz, Steinbauer, Golob, Kirbiš tako razveselilo, da si niso mogli kaj, da bi ne izposodili lista v mnogobrojnih izvodih po celem trgu. Povodenj pa ni naredila nobene škode in zadruga še stoji! Heil!

Nesreča na železnici. Zadnji petek je doletela paznika Tancerja med faalsko postajo in predorom velika nesreča. Ko je prihajal iz Koroškega pred polnočjo poštni vlak, šel je ceste zapiravat. Ravno ko je šel preko tira k drugi prečnici, da jo zapre, dohiti ga vlak, vrže s tako silo v bližnjo soho, da se je strla, ter ge močno poškoduje. Že drugi dan je Tancer vsled dobljenih ran v velikih bolečinah umrl. Zapušča udovo s 4 majhnimi in nepreskrbljenimi otroci.

Kadetna šola v Strasru. Za šolsko leto 1900/91 se bo v kadetno šolo v Strasru sprejelo 30—50 učencev. Šolsko leto se začne z 20. septembrom. Komanda šole rado daje vsa potrebna pojasnila.

Prepovedan uvoz. Nižjeavstrijsko namestništvo je prepovedalo uvažanje svinj iz ptujskega in brežiškega okraja.

Duhovniške vesti. Provizor na Polenšaku je postal č. g. Franc Valenko, kapelan pri Sv. Tomažu. Kapelan pri Mariji Snežni č. g. Karol Malajner je prestavljen k Svetem